

גזרות ראשונות

חלפו שנים ובראש הממלכה הגדולה התמנה מלך רשע מרשע ושמו אנטיוכוס.

אנטיוכוס רצה להרחיק את היהודים מהתורה ומהמצוות,

והמתיונים הרשעים עזרו לו בכך.

באחד הימים הודיע אנטיוכוס: "מהיום והלאה אסור להביא בכורים לירושלים.

ומהיום והלאה אסור ליהודים להביא עצים לבית המקדש

כדי לשרפם על המזבח עם הקרבנות!"

התדעו מדוע בטל אנטיוכוס דוקא מצוות אלו?

אנטיוכוס ראה שהיהודים מעלים את הבכורים ואת העצים לירושלים בשמחה

גדולה, בשירה, בנגון ובכלי זמר, וכדי שלא תהיה ליהודים

התלהבות גדולה מעבודת בית המקדש - צנה לאסור מצוות אלו.

אנטיוכוס העמיד שומרים יונים בדרךכים כדי לתפס את מי שאינו שומע בקולו
ומעלה בכורים או עצים לירושלים.

אך היהודים לא ויתרו על המצוות היקרות הללו. הם מצאו דרכים להתחכם

על המלך הרשע והעלו בכורים ועצים לבית המקדש בהתחבא.

מלחמת יון

חלף זמן. המלך הרשע החליט לעשות מלחמה בירושלים.

המתיונים הרשעים עזרו לו, וכאשר הגיע עם הצבא שלו,

פתחו לפניו את שערי החומה של ירושלים, ונתנו ליונים להכנס להלחם.

אלפי יהודים הרג אנטיוכוס ויהודים רבים מכר לעבדים.

אנטיוכוס השתלט על בית המקדש והפך אותו,

בחצפתו הגדולה, לבית עבודה זרה!

הוא שם פסל בבית המקדש,

בנה מזבח לאילים והקריב עליו חזיר טמא.

את מנורת הזהב ושאר כלי הקדש

לקחו היונים לעצמם.

את הפכים הסגורים והחתומים שבהם

היה שמן זית להדלקת המנורה -

פתחו היונים וטמאו.

מדי יום למדו הילדים במערה. יום אחד בשעת הלמוד נשמעו צעדים.
 רבי חנניה הפסיק ללמד, וכל הילדים הוציאו סביבונים והחלו לשחק בהם.
 "הי, ילדים, תפסנו אתכם! אתם לומדים תורה!" נשמע קולם של היונים מפתח המערה.

"אנחנו משחקים בסביבונים", השיבו הילדים.

ראו היונים שהם אכן משחקים - והסתלקו.

כאשר התרחקו היונים - המשיכו הילדים ללמד תורה.

מלחמת החשמונאים

בני מתתיהו התכוננו למלחמה וכתבו על דגלים: מכבי

ראשי תבות - "מי כמוך באלים י (ה)" -

אין חזק כמו ה'. לכן קראו להם 'מכבים'.

המכבים התפללו לה' שיעזר להם לגרש את היוונים.

ה' עזר להם ובאותו יום הרגו אלפי גבורים יונים ואת כל המתיונים

שהצטרפו לעזר ליונים במלחמה.

כאשר שמע אנטיוכוס שהיהודים נצחו את חיליו,

שלח אלפי גבורים יונים להלחם ביהודים הצדיקים.

שלש פעמים נסו היונים לנצח את היהודים הפעטים, אך לא הצליחו.

להודות ולהלל

ימי חנוכה הם ימים של הודיה לה' על הנסים הגדולים שקרו בימי מתתיהו.

לכן בכל שמונת ימי חנוכה אומרים לאחר תפילת שחרית הלל שלם.

בתפילה ובברכת המזון מוסיפים "על הנסים".

יהודה ויהודית מתפללים ומברכים יפה

הם יודעים לומר על הנסים בעל פה.

"על הנסים ועל הפרקון... בימי מתתיהו..."

גם אחרי הדלקת נרות שרים ומזמרים שירי הודיה לה'.

"מעוז צור ישועתי, לך נאה לשבח.

תכון בית תפילתי, ושם תודה נזבח.

לעת תכין מטבח, מצד המנבח.

אז אנגד, בשיר מזמור. חנכת המזבח".

"יונים נקבצו עלי, אזי בימי השמנים.

ופרצו חומות מגדלי, וטמאו כל השמנים,

ומנותר קנקנים, נעשה נס לשושנים בני בינה,

ימי שמונה קבעו שיר ודגנים".

